

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 413/2014
15.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Д.С., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.С., адвоката О.О., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.26/13 од 29.08.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.260/14 од 10.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.26/13 од 29.08.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.260/14 од 10.03.2014. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Краљеву К бр.26/13 од 29.08.2013. године окривљени Д.С. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 06.03.2013. до 29.08.2013. године.

Наведеном пресудом оштећени М.В.је ради остваривања имовинско правног захтева упућен на парнични поступак, а окривљени Д.С. је обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 83.540,00 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.260/14 од 10.03.2014. године делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву преиначена је пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.26/13 од 29.08.2013. године у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд окривљеног Д.С. због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у

трајању од 4 године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 06.03.2013. до 29.08.2013. године, док су у осталом делу жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву и жалба браниоца окривљеног Д.С., одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног Д.С., адвокат О.О. због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи одлуке нижестепених судова у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о казни или да укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и члана 487. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.С. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона, и то битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП која је учињена у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који

би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреда која је основ поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**